

Warszawa, 21 września 1999 r.

**PREZES
URZĘDU REGULACJI ENERGETYKI**

nr SU-811-80w-A/99/16/ZP/DPA

DECYZJA

Na podstawie art. 49 w związku z art. 30 ust.1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. Nr 54, poz. 348, Nr 158, poz. 1042; z 1998 r. Nr 94, poz. 594, Nr 106, poz. 668, Nr 162, poz. 1126) oraz w związku z art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 1980 r. Nr 9, poz. 26, Nr 27, poz. 111; z 1982 r. Nr 7, poz. 55, Nr 45 poz. 289; z 1983 r. Nr 41, poz. 185; z 1984 r. Nr 34, poz. 183; z 1986 r. Nr 47, poz. 228; z 1987 r. Nr 21, poz. 123, Nr 33, poz. 186; z 1989 r. Nr 20, poz. 107; z 1990 r. Nr 34, poz. 201; z 1991 r. Nr 100, poz. 442, Nr 119, poz. 513; z 1994 r. Nr 122, poz. 593; z 1995 r. Nr 1, poz. 1, Nr 74, poz. 368; z 1996 r. Nr 43, poz. 189, Nr 106, poz. 496; z 1997 r. Nr 75, poz. 471, Nr 102, poz. 643, Nr 137, poz. 926, Nr 141, poz. 944; z 1998 r. Nr 162, poz. 1126)

po rozpatrzeniu

wniosku EnergoPartner Wielkopolska Sp. z o.o. z dnia 20 maja 1999 r. o zwolnienie z obowiązku przedłożenia do zatwierdzenia taryfy dla energii elektrycznej

postanawiam

nie zwalniać EnergoPartner Wielkopolska Sp. z o.o. z siedzibą w Poznaniu z obowiązku przedłożenia taryfy dla energii elektrycznej do zatwierdzenia przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki.

Uzasadnienie

W dniu 24 maja 1999 r. na wniosek EnergoPartner Wielkopolska Sp. z o.o., zwanego dalej „Wnioskodawcą”, zostało wszczęte postępowanie administracyjne w sprawie zwolnienia z obowiązku przedkładania taryfy do zatwierdzenia.

W toku przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego ustalono następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca posiada koncesję z dnia 5 maja 1999 r.: nr OEE/156/80/W/1/2/99/MS – na obrót energią elektryczną. Stosownie do udzielonej koncesji terenem działania Wnioskodawcy jest obszar województw: wielkopolskiego, zachodnio-pomorskiego, lubuskiego i dolnośląskiego.

Wnioskodawca nie rozpoczął prowadzenia działalności polegającej na obrocie energią elektryczną.

W sprawie niniejszej zważono, co następuje:

Artykuł 49 ustawy – *Prawo energetyczne* stanowi, że Prezes URE może zwolnić przedsiębiorstwo energetyczne z obowiązku przedkładania taryf do zatwierdzenia, jeżeli stwierdzi, że działa ono na rynku konkurencyjnym, albo cofnąć udzielone zwolnienie w przypadku ustania warunków uzasadniających zwolnienie.

Jednakże powyższy przepis nie określa kryteriów rynku konkurencyjnego. Zaistniała więc konieczność określenia rynku, na którym działa Wnioskodawca oraz stwierdzenia czy jest to rynek konkurencyjny. Uznano, że rynek konkurencyjny jest to taki rodzaj rynku, gdzie w wyniku wolnej gry podaży i popytu zostaje wyznaczona cena transakcji, gdzie odbiorca ma prawo swobodnego wyboru dostawcy oraz jego zmiany bez ponoszenia znaczących kosztów, a także decydowania o wielkości swoich zakupów, gdzie każdy z podmiotów funkcjonuje w otoczeniu jednakowych warunków zewnętrznych. Ponadto zawierane na nim transakcje poddane są regulacjom prawnym

lub zwyczajowym, a informacja na temat cen oferowanych dóbr jest powszechnie dostępna.

W chwili obecnej nie można stwierdzić, że rynek energii elektrycznej w Polsce jest rynkiem konkurencyjnym, gdyż nie określone zostały jeszcze wyraźne zasady funkcjonowania tego rynku oraz metody zawierania i realizacji transakcji. W szczególności dotyczy to braku precyzyjnych kryteriów uznawania zawartych kontraktów na dostawę energii elektrycznej za możliwe do wykonania ze względu na warunki techniczne, między innymi brak instrukcji eksploatacji sieci rozdzielczych. Nie istnieje również mechanizm umożliwiający przekazywanie informacji o obowiązującej cenie, która stanowiłaby wyznacznik dla zawieranych umów, co jest jedną z zasad rynku konkurencyjnego, szczególnie ważną w przypadku rynku rozwijającego się, na którym istnieje wielu niedoświadczonych nabywców. Taryfy obowiązujące w spółkach dystrybucyjnych nie mogą być takim wyznacznikiem, gdyż są one jedynie górnym ograniczeniem poziomu cen więc warunki określone w konkretnych umowach mogą być od nich znacząco niższe.

Ponadto, wprowadzone w Rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 3 grudnia 1998 r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz zasad rozliczeń w obrocie energią elektryczną, w tym rozliczeń z indywidualnymi odbiorcami w lokalach (Dz. U. Nr 153, poz. 1002) ograniczenie wzrostu cen energii elektrycznej uniemożliwiło dopasowanie cen energii elektrycznej w podziale na przesył i obrót do faktycznych źródeł powstawania kosztów. Z tego powodu spółki dystrybucyjne stawiane są w gorszej pozycji w porównaniu do spółek obrotu. A więc nie jest zapewniona równość warunków funkcjonowania podmiotów, co jest kolejnym kryterium rynku konkurencyjnego.

W związku z powyższym nie znajduję uzasadnienia do uznania rynku na którym działa EnergoPartner Wielkopolska Sp. z o.o. za rynek konkurencyjny, a zatem do zwolnienia przedsiębiorstwa z obowiązku przedkładania taryfy do zatwierdzenia.

Stąd, orzeka się jak w sentencji.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji stronie przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu antymonopolowego – za moim pośrednictwem, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia (art. 30 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, w związku z art. 129 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego oraz art. 479²⁸ i art. 479²⁹ Kodeksu postępowania cywilnego oraz w związku z art. 4 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych – Dz. U. Nr 160, poz. 1064).

Prezes
Urzędu Regulacji Energetyki

dr Leszek Juchniewicz